

Told efter Vægttoldsystemet. Det var kun en saadan gradvis Udvikling af Systemet, vi ønskede, ikke en brat og radikal Overgang saa lidt paa dette som paa andre Omraader. Men desværre foreligger der i dette Forslag et Tilbageskridt fra det bestaaende Værditoldsystem, idet Cykler og Cykledele, som delvis have kunnet gaa ind under Værditoldsystemet, nu skulle fortoldes efter Vægttoldsystemet. Endvidere finde vi en Del Artikler, der ere overførte fra Position 271 „ubenævnte Varer“ til de forskellige „benævnte“ Positioner, og som derved er gaaet Glip af Værditolden og gaaet over til Vægttolden. Det er f. Eks. Tilfældet med glasserede Lerrør til Kloak- og Vandledninger, Kabel- og Ledningstraad og adskilligt andet foruden, som nævnt, Cykler. Paa den anden Side skal jeg med Glæde fremhæve, at der er et Skridt fremad mod Værditolden paa Jernbane- og Sporvogne, der ere førte over fra Vægttold til Værditold.

Naar man anfører overfor os: I veg ogsaa tilbage fra Værditolden i 1897, I kunde ikke sætte det igennem, vil jeg for det første sige — jeg ved ikke, om det er en Indiskretion, jeg her begaar, men den er i alt Fald saa gammel, at den maa høre til dem, man maa have Lov til — at der var saa godt som opnaaet Overenskomst om Værditold paa en meget vigtig Varegruppe, nemlig Galanterivarer. Jeg kan tale noget med derom, idet jeg i det Underudvalg, som til sidst førte Forhandlingerne og afsluttede hint Toldkompromis, der med Rette bærer det Navn, den højtærede Finansminister gav det efter dets to Hovedophavsmænd, Ordføreren, Grosserer Peschke-Køedt og daværende Finansminister Lüttichau, og i hvilket foruden Peschke-Køedt ogsaa det ærede Medlem for Høllerrød (Dinesen) og jeg sade, blev bekendt med — jeg tør for øvrigt ikke sige, at det foregik netop i Underudvalget —, at man fra de ledende Toldfolks Side var villig til paa visse Betingelser, der dog ikke havde noget med Værditolden at gøre, men skulde findes paa andre Omraader, var villig til at lade Modstanden mod Værditolden paa Galanterivarer falde. Og dog kan jeg forsikre, at vi hørte i Toldkommissionen ikke om Landet desangaaende end om den fuldstændige Umulighed af at gennemføre Værditolden paa Galanterivarer. Det skulde altsaa alligevel gaa saaledes. Det er et Bevis for, at en højere Indflydelse paa disse Omraader kan gøre sig heldigt

og sejrrikt gældende, naar man blot tager Sagen paa rette Maade.

Vi satte det altsaa ikke igennem, vi vege tilbage, fordi vi, naar vi overhovedet skulde komme til et Resultat, maatte give os paa nogle Punkter, og da Værditolden foreløbig var det, som Toldteknikerne og Finansministeren stode allerstrammest imod, maatte vi vige der. Vi vege for en Højreregering, men vi vege i det Haab, at naar en Gang Bladet vendte sig, og der kom en Venstreregering, skulde vi komme videre i Retning af dette Venstrekravs Opfyldelse. Det har unægtelig været mig en Skuffelse, at det ikke er sket her. Jeg haaber, Toldudvalget vil tage Sagen op, og at den Formodning, jeg udtalte, at den højtærede Finansministers Modstand ikke saa meget er af personlig Art som et Udtryk for den afgjorte Uvillie, han har fundet mod Værditoldsystemet inden for sin Embædsetat, vil bekræfte sig.

Jeg skal nu gaa over til at omtale de store umiddelbare Forbrugsartikler. Der kan jeg udtale min gennemgaaende Tilslutning til Forslaget. Det er urigtigt at omtale dette paa den Maade, som sket er, nemlig saaledes, at man næsten faar Indtrykket af, at Forslaget betyder et Tilbageskridt fra det bestaaende, eller i alt Fald et væsentligt Tilbageskridt fra Folketingets Standpunkt af 1897 med Hensyn til de store Forbrugsartikler. Det er ikke Tilfældet. Det er et rummeligt og frisindet Forslag paa dette Omraade, det vil, hvis det bliver gennemført, bringe meget betydelige Fremskridt. Jeg skal som saadanne Fremskridt fra Folketingets Forslag den Gang fremhæve, at der er en Nedsættelse paa Sukker, som ikke var der den Gang, at Kaffeolden er bleven 1 Ø. lavers pr. Pd. end den Gang. Der er for øvrigt flere andre Fremskridt fra den Gang, men Hovedsagen er, at den store Grundlinie med Hensyn til Tolden paa Livsforbrødenheder, som Toldkommissionen var inde paa, er forekommet det mig, fuldt ud fastholdt. Jeg har imidlertid nogle Indvendinger, som jeg straks skal komme med. For det første ere Risengryn og Rismel, som Folketinget den Gang havde gjort fri, her kun nedsatte fra de nuværende 2 Skilling til 1 Ø. pr. Pd. Det er nok et betydeligt Fremskridt fra det bestaaende, men det er selvfølgelig ikke saa godt som den Toldfrihed Folketinget havde.

De væsentlige Tilbageskridt ligge imidlertid paa Frugtolden og i Tolden paa Syltetøjer og hermetisk lukkede Sager. Jeg